

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אומן אין לו חזקה, בן אומן יש לו חזקה אריס אין לו חזקה, בן אריס יש לו חזקה גולן וכן גולן אין להן חזקה, בן בנו של גולן יש לו חזקה.	רבי יוחנן:											■	◇
היכי דמי?												▲	
אי אתו בטענתא דאבוהון												!	
אפילו הנך נמי לא												⚡	
אי דלא אתו בטענתא דאבוהון												!	
אפילו בן גולן נמי												⚡	
לא צריכא, דקא אמרי עדים: בפנינו הודה לו, הנך איכא למימר קושטא קא אמרי, האי אע"ג דאודי נמי לא מהימן, כדרב כהנא												!	◇
אי לא דאודי ליה, הוה ממטי ליה ולחמריה לשחזור.	דאמר רב כהנא:											■	!
פעמים שאפילו בן בנו של גולן נמי אין לו חזקה.	רבא:											■	◇
היכי דמי?												▲	
כגון דקא אתי בטענתא דאבא דאבוה.												!	◇
היכי דמי גולן?												▲	◇
כגון שהוחזק על שדה זו בגולנותא	רבי יוחנן:											!	◇
כגון דבית פלוני, שהורגין נפשות על עסקי ממון.	רב חסדא:											!	◇
אומן אין לו חזקה, ירד מאומנותו - יש לו חזקה אריס אין לו חזקה, ירד מאריסותו - יש לו חזקה בן שחלק, ואשה שנתגרשה - הרי הן כשאר כל אדם.	תנו רבנן:											■	◇
בשלמא בן שחלק איצטריך, סלקא דעתך אמינא אב לבן אחולי אחיל גביה, קמ"ל דלא אלא אשה שנתגרשה פשיטא												⚡	
לא צריכא, במגורשת ואינה מגורשת, וכדרכי זירא												!	
כל מקום שאמרו חכמים מגורשת ואינה מגורשת - בעלה חייב במזונותיה.	דאמר ר' זירא אמר ר' ירמיה בר אבא אמר שמואל:											■	!
כולן שהביאו ראיה - ראייתן ראיה, ומעמידין שדה בידן גולן שהביא ראיה - אין ראייתו ראיה, ואין מעמידין שדה בידו.	רב נחמן, אמר לי הונא:											■	◇
מאי קמ"ל?												⚡	
לקח מסיקריקון וחזר ולקח מבעל הבית - מקחו בטל	תנינא:											■	⚡
לאפוקי מדרב, דאמר רב: לא שנו אלא דאמר ליה לך חזק וקני, אבל בשטר קנה, קמ"ל כדשמואל	[רב]											◆	■
דאמר: אף בשטר נמי לא קנה עד שיכתוב אחריות נכסים.	[שמואל]											◆	■
קרקע אין לו, אבל מעות יש לו בד"א - שאמרו עדים בפנינו מנה לו, אבל אמרו עדים, בפנינו הודה לו - לא	רב ביבי מסיים בה משמיה דרב נחמן:											■	◇
אי לא דאודי ליה, הוה ממטי ליה לדידיה ולחמריה לשחזור.	כדרב כהנא, דאמר:											■	■
תלויהו וזבין - זביניה זביני	רב הונא:											■	◇
מ"ט?												▲	■
כל דמזבין איניש, אי לאו דאניס לא הוה מזבין, ואפילו הכי זביניה זביני.												!	■

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מז:
ודילמא שאני אונסא דנפשיה מאונסא דאחרין?													מז:
(ויקרא א') יקריב אותו - מלמד שכופין אותו, יכול בעל כרחו? תלמוד לומר: לרצונו, הא כיצד? כופין אותו עד שיאמר רוצה אני.	אלא כדתניא:											◊ !	מז:
ודלמא שאני התם, דניחא ליה דתיהוי ליה כפרה													מז.
וכן אתה אומר בגיטי נשים, כופין אותו עד שיאמר רוצה אני.	ואלא מסיפא:											◊ !	מז.
ודלמא שאני התם, דמצוה לשמוע דברי חכמים													מז.
אלא סברא הוא, אגב אונסיה גמר ומקנה.													מז.
גט המעושה, בישראל - כשר, ובעכו"ם - פסול, ובעכו"ם - חובטין אותו ואומרין לו: עשה מה שישראל אומר לך	מותיב רב יהודה:											◊ ?	מז.
ואמאי? התם נמי נימא: אגב אונסיה גמר ומגרש													מז.
דבר תורה אפילו בעכו"ם כשר, ומה טעם אמרו בעכו"ם פסול? כדי שלא תהא כל אחת ואחת הולכת ותולה עצמה ביד עכו"ם ומפקעת עצמה מיד בעלה.	הא איתמר עלה, אמר רב משרשיא:												מז.
לקח מסיקריקון וחזר ולקח מבעל הבית - מקחו בטל	מותיב רב המנונא:											◊ ?	מז.
ואמאי? התם נמי נימא: אגב אונסיה גמר ומקני													מז.
לא שנו אלא דאמר ליה לך חזק וקני, אבל בשטר - קנה.	הא איתמר עלה, אמר רב:											◊ !	מז.
אף בשטר נמי לא קנה, מאי איכא למימר?	ולשמואל:											◊ ?	מז.
מודה שמואל היכא דיהב זוזי.	[שמואל]												מז.
קרקע אין לו, מעות יש לו, מאי איכא למימר?	ולרב ביבי דמסיים בה משמיה דרב נחמן:												מז.
רב ביבי מימרא הוא, ומימרא לרב הונא לא סבירא ליה.													מז.
הלכתא: תליוהו וזבין - זביניה זביני.	רבא:											◊	מז.
ולא אמרן אלא בשדה סתם, אבל בשדה זו - לא.													מז.
ובשדה זו נמי - לא אמרן אלא דלא ארצי זוזי, אבל ארצי זוזי - לא.													מז:
ולא אמרן אלא דלא הוה לאישתמוטי, אבל הוה ליה לאישתמוטי - לא.													מז:
והלכתא: בכלהו דהוו זביניה זביני, ואפי' בשדה זו, דהא אשה כשדה זו דמיא													מז:
תליוהו וקדיש - קדושו קדושין.	ואמר אמיר:											◊	מז:
באשה ודאי קדושין לא הוו, הוא עשה שלא כהוגן, לפיכך עשו עמו שלא כהוגן ואפקעינהו רבנן לקידושיה מיניה.	מר בר רב אשי:											◊	מז:
תינח דקדיש בכספא, קדיש בביאה מאי איכא למימר?	רבינא לרב אשי:												מז:
שויה רבנן לבעילתו בעילת זנות.	אמר ליה: [רב אשי]												מז:
טאבי תלא לפאפי אכינרא וחבין, חתם רבה בר בר חנה אמודעא ואשקלתא.													מז:
מאן דחתים אמודעא - שפיר חתים, ומאן דחתים אשקלתא - שפיר חתים.	רב הונא:												מז:
מה נפשך? אי מודעא, לא אשקלתא ואי אשקלתא, לא מודעא													מז:
ה"ק: אי לאו מודעא, מאן דחתים אשקלתא - שפיר חתים													מז:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה- !</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
רב הונא לטעמיה, דאמר רב הונא: תליוהו וזבין - זביניה זביני.	[רב הונא]											!	◇	מח:
איני?												?		מח:
העדים שאמרו אמנה היו דברינו - אין נאמנים, מודעא היו דברינו - אין נאמנין	והא"ר נחמן:											?	◇	מח:
ה"מ על פה, דלא אתי על פה ומרעא לשטרא, אבל בשטרא - אתי שטרא ומרעא לשטרא.												!	◇	מט.
אמנה היו דברינו - אין נאמנין, מודעא היו דברינו - אין נאמנין	גופא, אמר רב נחמן:											◇	■	< מט.
אמנה היו דברינו - אין נאמנין, מודעא היו דברינו - אין נאמנין	מר בר רב אשי:											◇	■	מט.
מאי טעמא?												^		מט.
שזה ניתן ליכתב, וזה לא ניתן ליכתב.												!	◇	מט.
ולא לאיש חזקה בנכסי אשתו וכו'.													■	< מט.
פשיטא, כיון דאית ליה לפירא - פירא הוא דקאכיל													?	מט.
לא צריכא, דכתב לה: דין ודברים אין לי בנכסייך.												!	◇	מט.
וכי כתב לה מאי הוי?													?	מט.
האומר לחבירו: דין ודברים אין לי על שדה זו ואין לי עסק בה וידי מסולקות ממנה - לא אמר כלום	והתניא											?	■	מט.
מתניתין - בכותב לה ועודה ארוסה, וכדרב כהנא	דבי רבי ינאי:											!	◇	מט.
נחלה הבאה לו לאדם ממקום אחר - אדם מתנה עליה שלא יירשנה	דאמר רב כהנא:											!	■	◇ מט.
וכדרבא												!		מט.
כל האומר אי אפשי בתקנת חכמים כגון זאת - שומעין לו.	דאמר רבא:											!	■	◇ מט.
מאי כגון זאת?												^		מט.
כדרב הונא אמר רב												!		מט.
יכולה אשה שתאמר לבעלה איני ניוזנת ואיני עושה.	דאמר רב הונא אמר רב:											!	■	◇ מט.
הא ראייה יש, תימא: נחת רוח עשיתי לבעלי?												?	◇	מט.
לקח מן האיש וחזר ולקח מן האשה - מקחו בטל	מי לא תנן:											?	■	◇ מט.
אלמא אמרה: נחת רוח עשיתי לבעלי, הכא נמי תימא: נחת רוח עשיתי לבעלי?												?		מט.
לא נצרכה אלא באותן ג' שדות, אחת שכתב לה בכתובה, ואחת שיחד לה בכתובה, ואחת שהכניסה לו שום משלה.	הא איתמר עלה, אמר רבה בר רב הונא:											!	◇	מט.
למעוטי מאי?													?	מט.
אילימא למעוטי שאר נכסים												!		מט.
כל שכן דהויא ליה איבה, דאמר לה: עיניך נתת בגירושין ובמיתה												?		מט.
אלא למעוטי נכסי מלוג												!	◇	מט.
איש ואשה שמכרו בנכסי מלוג - לא עשו ולא כלום	האמר אמימר:											?	■	◇ מט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כי איתמר דאמיר - היכא דזבין איהו ומית, אתיא איהו ומפקא, א"נ זבנה איהו ומתה, אתא איהו ומפיק בתקנתא דרבנן, וכדר' יוסי בר חנינא												!	ג.
באושא התקינו, האשה שמכרה בנכסי מלוג ומתה - הבעל מוצא מיד הלקוחות	דאמר רבי יוסי בר חנינא:											!	ג.
אבל היכא דזבינו תרווייהו לעלמא, א"נ זבנה איהו לדידיה - זבינה זביני.												!	ג.
ואיבעית אימא: אמיר דאמר כר' אלעזר												!	ג.
המוכר את עבדו, ופסק עמו שישמשנו שלשים יום - ר' מאיר אומר: הראשון ישנו בדין יום או יומים מפני שהוא תחתיו, והשני אינו בדין יום או יומים מפני שאינו תחתיו	דתניא: [ר' מאיר]											!	ג.
קסבר: קנין פירות כקנין הגוף דמי												!	ג.
השני ישנו בדין יום או יומים מפני שהוא כספו, הראשון - אינו בדין יום או יומים שאינו כספו	ר' יהודה:											!	ג.
קסבר: קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי												!	ג.
שניהם ישנו בדין יום או יומים, זה מפני שהוא תחתיו, וזה מפני שהוא כספו	ר' יוסי:											!	ג.
ומספקא ליה אי קנין פירות כקנין הגוף דמי אי לאו כקנין הגוף דמי, וספק נפשות להקל												!	ג.
שניהם אינו בדין יום או יומים, זה לפי שאינו תחתיו, וזה לפי שאינו כספו.	רבי אלעזר:											!	ג.
מאי טעמא דרבי אלעזר? אמר קרא: (שמות כ"א) לא יוקם כי כספו הוא, כספו המיוחד לו.	ואמר רבא:											!	ג.
ולא לאיש חזקה בנכסי אשתו.													ג.
אשת איש צריכה למחות	והאמר רב:											!	ג.
במאן?												!	ג.
אילימא באחר												!	ג.
אין מחזיקין בנכסי אשת איש	והאמר רב:											!	ג.
אלא לאו בבעל												!	ג.
לעולם בבעל, וכגון שחפר בה בורות, שיחין ומערות.	רבא:											!	ג.
אין חזקה לנזקין	והאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב:											!	ג.
אימא: אין דין חזקה לנזקין.												!	ג.
אי בעית אימא: לאו איתמר עלה, רב מרי אומר: בקוטרא, רב זביד אומר: בבית הכסא?	[רב מרי/רב זביד]											!	ג.
לעולם באחר, וכגון שאכלה מקצת חזקה בחיי הבעל ושולש לאחר מיתת הבעל, מיגו דאי בעי אמר ליה: אנא זבינתה מינך, כי א"ל נמי: את זבינתה ליה וזבנה ניהלי - מהימן.	רב יוסף:											!	ג.
אין מחזיקין בנכסי אשת איש.	גופא, אמר רב:											!	ג.
מחזיקין.	דייני גולה:											!	ג.
הלכה כדייני גולה.	רב:											!	ג.
הדר ביה מר משמעתי?!	רב כהנא ורב אסי לרב:											!	ג.
מסתברא אמרי, כדרב יוסף.	אמר להו: [רב]											!	ג.
ולא לאשה בנכסי בעלה וכו'.												!	ג.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
--	---

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
פשיטא, כיון דאית לה מזוני - מזוני הוא דקא אכלה												?	נא.
לא צריכא, דיחד לה ארעא אחריתי למזונה.												!	נא.
הא ראייה יש												!	נא.
לימא: לגלויי זוזי הוא דבעי שמעת מינה: המוכר שדה לאשתו - קנתה, ולא אמרינן לגלויי זוזי הוא דבעי												?	נא.
לא, אימא: הא ראייה יש בשטר מתנה.												!	נא.
לא הוה מר גבן באורתא בתחומא, דאמרינן מילי מעלייתא.	רב נחמן לרב הונא:											o	נא.
מאי מילי מעלייתא אמריתו?	אמר ליה: [ר"ה]											o	נא.
המוכר שדה לאשתו - קנתה, ולא אמרינן לגלויי זוזי הוא דבעי.	[רב נחמן]											■	נא.
אמר ליה: פשיטא, דל זוזי מהכא ותיקני בשטרא	אמר ליה: [ר"ה]											?	נא.
נכסים שיש להן אחריות נקנין בכסף ובשטר ובחזקה?	מי לא תנן:											■ ?	נא.
ולאו איתמר עלה, אמר שמואל: לא שנו אלא בשטר מתנה, אבל בשטר מכר - לא קנה עד שיתן לו דמיה?	אמר ליה: [ר"נ] [אמר שמואל]											!	נא.
בשטר כיצד? כתב לו על הנניר או על החרס אע"פ שאין בו שוה פרוטה שדי מכורה לך, שדי קנויה לך - הרי זו מכורה ונתונה?	ולאו מותיב רב המנונא:											■ ?	נא.
ולאו הוא מותיב לה, והוא מפרק לה: במוכר שדהו מפני רעתה?	[רב המנונא]											!	נא.
במתנה בקש ליתנה לו, ולמה כתב לו בלשון מכר? כדי ליפות כחו.	רב אשי:											!	נא.
לוה מן העבד ושחררו, מן האשה וגרשה - אין להן עליו כלום	מיתיבי:											■ ?	נא.
מאי טעמא? לאו משום דאמרינן: לגלויי זוזי הוא דבעי												?	נא.
שאני התם, דלא ניחא ליה לשווייה נפשיה (משלי כ"ב) עבד לווה לאיש מלוה.												!	נא.
המוכר שדה לאשתו - קנתה ובעל אוכל פירות	שלח רב הונא בר אבין:											■	נא.
במתנה בקש ליתנו לה, ולמה כתב לה לשום מכר? כדי ליפות את כחה.	ברם רבי אבא ורבי אבהו וכל גדולי הדור:											■	נא.
לוה מן העבד ושחררו, מן האשה וגרשה - אין להן עליו כלום	מיתיבי:											■ ?	נא.
מ"ט? לאו משום דאמרינן: לגלויי זוזי הוא דבעי												?	נא.
שאני התם, דלא לישוי איניש עבד לווה לאיש מלוה.												!	נא.
המוכר שדה לאשתו - קנתה, והבעל אוכל פירות, במתנה - קנתה, ואין הבעל אוכל פירות	רב:											■	נא.
אחד זה ואחד זה - קנתה, ואין הבעל אוכל פירות.	רבי אלעזר:											■	נא.
עבד רב חסדא עובדא כרבי אלעזר.	[רב חסדא]											■	נא.
שביק מר רברבי ועביד כוזטרי?	רבן עוקבא ורבן נחמיה בני בנתיה דרב חסדא לרב חסדא:											?	נא.
ואנא נמי כרברבי עבדי	א"ל: [רב חסדא]											!	נא.
אחד זה ואחד זה - קנתה, ואין הבעל אוכל פירות.	דכי אתא רבין אמר ר' יוחנן:											■ !	נא.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה- !</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	
הלכתא: המוכר שדה לאשתו - לא קנתה, והבעל אוכל פירות, במתנה - קנתה, ואין הבעל אוכל פירות.	רבא:											■	◇	
תרתי?												?		
לא קשיא: כאן במעות טמונין, כאן במעות שאין טמונין												!	◇	
מעות טמונין - לא קנתה, מעות שאינן טמונין - קנתה.	דאמר רב יהודה:											■	!	
אין מקבלין פקדונות לא מן הנשים ולא מן העבדים ולא מן התינוקות	ת"ר:											■	◇	
קבל מן האשה יחזיר לאשה, ואם מתה - יחזיר לבעלה												■	◇	
קבל מן העבד יחזיר לעבד, ואם מת - יחזיר לרבו												■	◇	
קבל מן הקטן יעשה לו סגולה, ואם מת - יחזיר ליורשיו												■	◇	
וכולן שאמרו בשעת מיתתן של פלוני הן - יעשה כפירושן, ואם לאו - יעשה פירוש לפירושן.												■	◇	
דביהו דרבה בר בר חנה כי קא שכבה אמרה: הני כיפי דמרתא ובני ברתא אתא לקמיה דרב	[רבה בר רב חנה]											○		
אי מהימנא לך עשה כפירושה, ואי לא - עשה פירוש לפירושה.	א"ל: [רב]											■	○	
אי אמידא לך עשה כפירושה, ואי לא - עשה פירוש לפירושה.	ואיכא דאמרי, הכי א"ל: [רב]											■	○	
מן הקטן - יעשה לו סגולה.												■	◇	
מאי סגולה?												^		
ספר תורה	רב חסדא:											!	◇	
דיקלא דאכל מיניה תמרי.	רבה בר רב הונא:											!	◇	
ולא לאב בנכסי הבן ולא לבן בנכסי האב.												■	<	
אפילו חלקו	רב יוסף:											◆	■	
חלקו לא.	רבא:											◆	■	
עבד רב פפי עובדא חלקו לא, כרבא.	רב ירמיה מדפתי:											■		
חלקו לא.	רב נחמן בר יצחק, אישתעי לי רב חייא מהורמיז ארדשיד דאישתעי ליה רב אחא בר יעקב משמיה דרב נחמן בר יעקב:											■		
והלכתא: חלקו לא.												■	◇	
בן שחלק, ואשתו שנתגרשה - הרי הן כשאר כל אדם.	תניא נמי הכי:											■	■	
אחד מן האחין שהיה נושא ונותן בתוך הבית, והיו אונות ושטרות יוצאין על שמו, ואמר: שלי הם, שנפלו לי מבית אבי אמא - אמר רב: עליו להביא ראיה	איתמר: [רב]											◆	■	
על האחין להביא ראיה.	שמואל:											◆	■	
מודה לי אבא, שאם מת - על האחין להביא ראיה.	שמואל:											■	◇	
כלום טענינן להו ליתמי מידי דלא טען להו אבוהון?	מתקיף לה רב פפא:											?	◇	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והא רבא אפיק זוגא דסרבלא וספרא דאגדתא מיתמי בלא ראייה, בדברים העשויים להשאיל ולהשכיר,	[רבא]											נב.
דברים העשויין להשאיל ולהשכיר, ואמר לקוחין הן בידי - אינו נאמן	כדשלה רב הונא בר אבין:											נב:
קשיא.												נב:
לא שנו אלא דאין חלוקין בעיסתן, אבל חלוקים בעיסתן - אימור מעיסתו קימין.	רב חסדא:											נב:
ראיה במאי?												נב:
ראיה בעדים	רבה:											נב:
ראיה בקיום השטר.	רב ששת:											נב:
הא רב והא שמואל, הא רבה והא רב ששת, מר כמאן סבירא ליה?	רבא לרב נחמן:											נב:
אנא מתניתא ידענא	א"ל: [רב נחמן]											נב:
אחד מן האחיין שהיה נותן ונושא בתוך הבית, והיו אונות ושטרות יוצאין על שמו, ואמר: שלי הן, שנפלו לי מבית אבי אמא - עליו להביא ראיה	דתינאי:											נב:
וכן האשה שהיא נושאת ונותנת בתוך הבית, והיו אונות ושטרות יוצאין על שמה, ואמרה: שלי הן, שנפלו לי מבית אבי אבא או מבית אבי אמא - עליה להביא ראיה.												נב:
מאי וכן?												נב:
מהו דתינאי: אשה כיון דשביחא לה מילתא, דאמרי קא טרחא קמי יתמי - לא גולה מיתמי, קא משמע לן.												נב:
במה דברים אמורים - במחזיק, אבל בנותן מתנה והאחיין שחלקו וכו'.												נב:
אטו כל הני דאמרינן לאו בני חזקה נינהו?												נב:
חסורי מחסרא והכי קתני: במה דברים אמורים - בחזקה שיש עמה טענה, כגון מוכר אומר לא מכרתי ולוקח אומר לקחתי, אבל חזקה שאין עמה טענה, כגון נותן מתנה, והאחיין שחלקו, והמחזיק בנכסי הגר, דלמקנני בעלמא הוא, נעל, גדר, פרץ כל שהוא - הרי זו חזקה.												נב:
נעל, גדר, פרץ כל שהוא בפניו - הרי זו חזקה.	תני רב הושעיא בקדושין דבי לוי:											נב:
בפניו אין, שלא בפניו לא?												נב:
הכי קאמר: בפניו - לא צריך למימר ליה לך חזק וקני, שלא בפניו - צריך למימר ליה לך חזק וקני.	רבא:											נב:
מתנה היאך?	בעי רב:											נב:
מאי תבעי ליה לאבא? השתא ומה מכר דקא יהיב ליה זוזי, אי א"ל לך חזק וקני - אין, אי לא - לא, מתנה לא כל שכן	שמואל:											נב:
מאן דיהיב מתנה, בעין יפה יהיב.	ורב סבר:											נב:
וכמה? כל שהוא												נב:
כדשמואל												נב:
גדר גדר והשלימו לעשרה, ופרץ פרצה כדי שיכנס ויצא בה - הרי זו חזקה.	דאמר שמואל:											נב:
האי גדר היכי דמי?												נב:
אילימא דמעיקרא לא הוו סלקי לה והשתא נמי לא סלקי לה												נב:
מאי עבד?												נב:

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
story-מעשה O **question-שאלה** ^ **challenge-קושיא** ζ
answer-תירוץ ! **proof-ראיה** ■

מקרא-key:

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ואלא דמעיקרא הוה סלקי לה והשתא לא סלקי לה												!	גג	
טובא עבד												ζ	גג	
לא צריכא, דמעיקרא הוה סלקי לה ברווחא, והשתא קא סלקי לה בדוחקא.												!	◇	גג
האי פרצה ה"ד?												^	◇	גג
אילמא דמעיקרא הוה עיילי בה והשתא נמי עיילי בה												!	גג	
מאי עבד?												ζ	גג	
ואלא דמעיקרא לא הוה עיילי בה והשתא קא עיילי בה												!	גג	
טובא עבד												ζ	גג	
לא צריכא, דמעיקרא הוה עיילי בה בדוחקא, והשתא עיילי בה ברווחא.												!	◇	גג
נתן צרור והועיל, נטל צרור והועיל - ה"ז חזקה.	רב אסי-ר' יוחנן:											■	◇	גג
מאי נתן ומאי נטל?												^	גג	
אילמא נתן צרור וסכר מיא מינה, נטל צרור ואפיק מיא מינה												!	גג	
האי מבריה ארי מנכסי חברו הוא												ζ	גג	
אלא, נתן צרור - דצמד לה מיא, נטל צרור - ודפתח לה מיא.												!	◇	גג
שתי שדות ומצר אחד ביניהן, החזיק באחת מהן לקנותה - קנאה, לקנות אותה ואת חברתה - אותה קנה, חברתה לא קנה לקנות את חברתה - אף אותה לא קנה.	ואמר רב אסי א"ר יוחנן:											■	◇	גג
החזיק באחת מהן לקנות אותה ואת המצר ואת חברתה, מהו?	בעי רבי זירא:											^	◇	גג
מי אמרינן מצר דארעא חד הוא וקני, או דלמא האי לחודיה קאי והאי לחודיה קאי?												^	גג	
תיקו.												!	◇	גג
החזיק במצר לקנות שתיהן, מהו?	בעי רבי אלעזר:											^	◇	גג
מי אמרינן האי מצר אפסרא דארעא הוא וקני, או דלמא האי לחודיה קאי והאי לחודיה קאי?												^	גג	
תיקו.												!	◇	גג
שני בתים זה לפנים מזה, החזיק בחיצון לקנותו - קנאו, לקנות אותו ואת הפנימי - חיצון קנה, פנימי לא קנה, לקנות את הפנימי - אף חיצון נמי לא קנה	רב נחמן אמר רבה בר אבוב:											■	◇	גג
החזיק בפנימי לקנותו - קנאו, לקנות אותו ואת החיצון - קנה שניהן, לקנות את החיצון - אף פנימי לא קנה.												■	◇	גג
הבונה פלטרין גדולים בנכסי הגר, ובא אחר והעמיד להן דלתות - קנה	רב נחמן אמר רבה בר אבוב:											■	◇	גג
מאי טעמא?												^	גג	
קמא, לבני בעלמא הוא דאפיך.												!	◇	גג
המוצא פלטרין בנכסי הגר, וסד בהן סיוד אחד או כיוור אחד - קנאו.	רב דימי בר יוסף א"ר אלעזר:											■	◇	גג
וכמה?												^	גג	
אמה.	רב יוסף:											!	◇	גג

disputants-חולקים-◊ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא-■ ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוק-answer ■ ראיה-proof
---	--

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
וכנגד הפתח.	רב חסדא:											◊	נג:
האי מילתא אמר לן רב ששת, ואנהרינהו לעינין ממתניתא:	רב עמרם:											○	נג:
המציע מצעות בנכסי הגר - קנה.	[רב ששת]											◊	נג:
ואנהרינהו עינין ממתניתא, מאי היא?												^	נג:
כיצד בחזקה? נעל לו מנעלו, או התיר לו מנעלו, או שהוליד כליו אחריו לבית המרחץ, והפשיטו, והרחיצו, סכו, גרדו, והלבישו, והנעילו, והגביהו - קנאו	דתניא: [ת"ק]											◊ ■ !	נג:
לא תהא חזקה גדולה מהגבהה, שהגבהה קונה בכל מקום.	ר' שמעון:											◊ ■ !	נג:
מאי קאמר?												^	נג:
הכי קאמר: הגביהו לרבו - קנאו, הגביה רבו לו - לא קנאו	[ת"ק]											◊ ■ !	נג:
לא תהא חזקה גדולה מהגבהה, שהגבהה קונה בכל מקום.	ר' שמעון:											◊ ■ !	נג: